

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

CLAUDIA GROZA LAZĂR

BALONUL CĂLĂTOR ȘI PRIETENII LUI

Ilustrații

d'sign4all

Libris
EDITORIAL
Brașov 2020

CUPRINS

Căluțul de mare * 7
Călătorie in Africa * 12
Orașul culorilor * 18
Poveste cu Gloria * 23
Călătoria într-un sat * 29
Broasca țestoasă și graba * 37
Bufnița * 41
Două mâini dibace * 44
Cufărul * 48
Nasturele * 51
Ciupercuța * 54
Bascheții buclucași * 62
Călătoria în Australia * 71
Măseaua și bomboanele * 75
Natura, ființele și anotimpurile * 83
Păianjenul strălucitor * 87
Orașul de Nicăieri * 91
Petrecerea Pijamalelor * 96

1

CĂLUȚUL DE MARE

Marea era liniștită. Norii se risipiseră, gădilați de vântul blând. Vaporul ajunsese în larg. Părea o pată în mijlocul apei albastre. Recifele de corali și alge se odihneau.

Roly, căluțul de mare, își căuta partenera.

— Nu pot să îmi încep ziua fără Bela. Minutele de joacă în compania ei îmi dau energie pentru întreaga zi.

— Bela este în zona corailor. Doi scafandrii fac cercetări, iar ea îi urmărește fascinată, spuse Pisica de Mare.

— Mă tem că într-o bună zi o voi pierde. O vor răpi pentru frumusețea ei, șopti Roly.

Căluțul de mare sorbi apa cu alge, mici crustacee și alte organisme mărunte, pentru a prinde puteri.

— Bună dimineața, dragul meu Roly. Scafandrii au descoperit o perlă pe fundul mării. Nu crezi că e minunat? strigă Bela, înotând repede spre prietenul ei.

— Îmi era dor de tine. Mi-am făcut griji văzând că întârzii de la joaca noastră.

— Ei... scuză-mă... hai să nu ne certăm.

Roly și Bela și-au încolăcit cozile, s-au jucat și au mâncat împreună. Căluții de mare se hrănesc des.

— Ajutor, ajutooor, se auzi din străfundurile nisipoase ale mării. O meduză puternică prinsese unul dintre puii de numai o zi ai lui Roly.

— Pleacă de lângă el, în această clipă! Îți ordon!

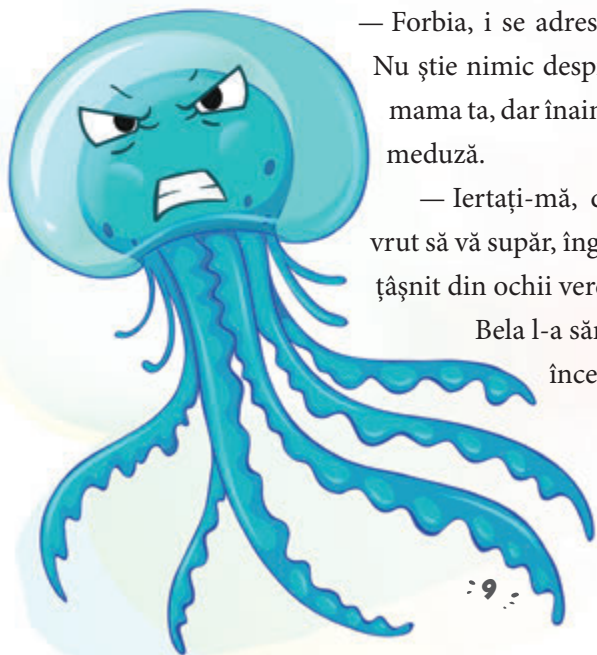
— Hahaha..., slăbănogule! Lasă-mă în pace. Căluțul m-a provocat. A râs de mine că sunt transparentă, pe când voi, familia căluților de mare, vă puteți schimba culoarea.

— Forbia, i se adresa Roly, dar este un pui. Nu știe nimic despre lume. Po, du-te lângă mama ta, dar înainte, cere-i scuze doamnei meduză.

— Iertați-mă, doamnă Forbia. Nu am vrut să vă supăr, îngăimă Po și lacrimile i-au țâșnit din ochii verde-smarald.

Bela l-a sărutat pe micuț pe frunte, încercând să-l împace.

— Nu sunt bun de nimic. Fac numai rele,

șopti Po și fugi să se ascundă în algele verzi, brune și roșii ce priveau liniștite întâmplarea.

— Dragul de el, zise o algă roșie în timp ce l-a atins ușor pe micuț. Încă nu cunoaște nimic din pericolele ce-l așteaptă.

Stând ascuns printre alge, Po a văzut ceva strălucitor care se mișca. S-a îndreptat spre obiect. Era un cârlig de undiță.

— Nu te apropia de el. Îndepărtează-te!... strigă tatăl său, Roly. Până să audă, căluțul de mare se prinsese de cârlig. Era ridicat la suprafața mării.

— Te scap eu, așteaptă, grăi înspăimântată broasca țestoasă, Machi. Te-am prins, te-am prins..., repeta cu voce tremurândă.

Într-adevăr, îl prinsese pe Po de codiță. Însă pescarul a tras cu putere undița și Machi a rămas cu codița lui Po în gură.

— Ia te uită, ce minune! exclamă uimit pescarul.

— Dați-mi drumul, vă implor!

— Ce-mi iese?

— Sunt mic, nu am ce să vă ofer. Decât un zâmbet, adaugă repede Po.

— Nu, lasă, te duc acasă ca pe un premiu. Să vadă și copiii mei un căluț de mare în carne și oase.

Uneori facem lucruri fără să ne gândim la suferința celor din jur. Roly și Bela au plâns mult după fiul lor. Știau că nu se va mai întoarce. Nici nu a apucat să-l pună în găleata pentru pește, că micuțul Po a murit. Scos din apă nu a mai putut respira.

— Uitați ce v-am adus, băieții mei.

Privind căluțul mort, Pavel a început să plângă.

— Bietul de el. E mort. Cum ai putut să-i faci una ca asta?

Trist, tatăl copiilor a renunțat la pescuit.

***Dragi copii, ascultați de părinți și nu porniți singuri în
călătorii. Chiar și locurile cunoscute
pot deveni periculoase.***

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

2

CĂLĂTORIE ÎN AFRICA

În zare se observă o întindere verde care nu este altceva decât pădurea ecuatorială, cu liane ce se întind ca o pânză de păianjen greu de pătruns.

În altă parte se vede un fir lung, albastru, ce șerpuiște atrăgând privirile. Nu este altceva decât fluviul Nil, cel mai lung fluviu din lume.

— Ce culori frumoase! Ce animale pot vedea în acest continent atât de mare?

— Africa este al doilea cel mai mare continent, iar aici poți vedea elefanți, girafe, zebre, bivoli, maimuțe, antilope, spuse Balonul.

— Facem un scurt popas? întrebă fetița călătore.

— Bineînțeles. În curând, zise Balonul.

După aproximativ cinci minute, au făcut popasul mult așteptat de micuța noastră, care a devenit atât de dornică să cunoască cât mai mult din tainele naturii.

Fiind neatentă, s-a împiedicat de un trunchi de arbore și a căzut. S-a rănit destul de grav, rana era adâncă și sângera.

— Ahh, ce doare, nu mai pot merge. Simt cum mă arde, nu mai suport!

— Trebuie să facem ceva, vei pierde mult sânge!

O girafă își aplecă gâtul, a mirosit-o pe micuța și i-a mărturisit:

— Nu te teme. Cunosc oameni care te pot ajuta.

Dinspre pădure, veneau trei băștinași, purtând pe cap coșuri cu fructe. Zărind copila albă, aproape leșinată, cu sângele șiroid pe picior, s-au apropiat de ea. Unul dintre ei a rupt o fâșie din pantalonii pe care îi purta și i-a bandajat piciorul. Vorbind între ei, au stabilit să o ducă la vraciul din sat. Fetița era foarte slăbită, iar rana se putea infecta. Localnicii s-au uitat în dreapta, în stânga, nu au văzut pe nimeni. Dar nu mai era timp pentru a se întreba cum a ajuns această copilă albă aici.

— Duceți-o la vraci, grăi girafa blând. Este speriată.

Balonul i-a însoțit îndeaproape, cu teamă și emoții.

Ajunși la vraci – un fel de medic naturist – micuța a fost așezată într-un hamac și atent cercetată. Rana i-a fost curățată cu apă rece de râu. Vraciul a pregătit un ceai special din diverse frunze, a cântat cântece adresate naturii și a folosit aburii pentru a trezi copila din leșin. I s-a dat să bea apă și a fost hrănită cu fructe și o pastă de legume, foarte consistentă și gustoasă – bănuim acest lucru, deoarece fetița a mai cerut o porție.

— Mulțumesc pentru tratament, șopti micuța, făcând semne pentru a se face înțeleasă.

Băștinașii și vraciul au dat din cap cu respect.

— Cum te simți draga mea? întrebă girafa.

— Sunt gata de continuarea călătoriei. Îmi pare rău că ți-am creat emoții. Aș vrea să culeg cafea și semințe de cacao.

— Mergem să căutăm semințe.

Și au pornit spre culturile de cafea și cacao, au cules boabe și s-au răsfățat la umbra palmierilor.

— Dragă girafă, cum este să fii atât de înaltă?

— Micuța mea, uneori este dificil, dar fiecare avem farmecul lui.

— Așa este. Mie îmi plac girafele. Aveți o eleganță aparte.

— Îți mulțumesc în numele suratelor mele.

Când se pregăteau să pornească la drum, micuța a zărit o familie de elefanți care se spălau și se jucau în Nil.

— Ce drăguți sunt puii de elefant! Îmi amintesc de Dumbo, râdea copila aplaudând veselă, parcă nici nu era rănită.

— Da, animalele sunt precum copiii, vesele și jucăușe, confirmă girafa, atingând cu buzele părul micuței.

Dragii mei cititori, fiți atenți pe unde mergeți și bucurați-vă de toate ființele întâlnite în calea voastră.

